

บทที่ ๒

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กวัยรุ่นชายอายุ ๑๔ ถึง ๑๘ ปี จำนวน ๑๕๐ คน แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม

๑. กลุ่มเยาวชนอาสาสมัคร เป็นเด็กวัยรุ่นชายที่มีอายุตั้งแต่ ๑๔ ถึง ๑๘ ปี ซึ่งถูกกักกันอยู่ ณ ทัดตสถานวัยหนุ่มลาควาย ๓๕ คน และที่ทัดตสถานวัยหนุ่มมินบุรี ๑๕ คน รวม ๕๐ คน ทั้งหมดเป็นเยาวชนอาสาสมัครที่ท่องเที่ยวครั้งแรกและถูกคุมขังในคดีอันธพาล ลักทรัพย์ และทำร้ายร่างกาย, พยายามฆ่าและฆ่า, และข่มขืน โดยท่องเที่ยวจำขังไม่เกิน ๑๐ ปี จบการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๓

๒. กลุ่มเด็กวัยรุ่นที่มีปัญหา เป็นกลุ่มเด็กนักเรียนชาย ที่เจ้าหน้าที่แนะแนว โรงเรียนสารวิทยา, โรงเรียนบางกะปิ และโรงเรียนบวรมงคล ลงความเห็นว่า เป็นเด็กนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา โดยสุ่มจากนักเรียนชายซึ่งกำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๕๖ คน อายุ ๑๔ ถึง ๑๘ ปี

๓. กลุ่มเด็กปกติ เป็นเด็กวัยรุ่นเพศชายอายุ ๑๔ ถึง ๑๘ ปี และกำลังศึกษา หรือจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึง มัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๕๐ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. แบบสำรวจข้อมูล เกี่ยวกับประวัติส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง อันได้แก่ ชื่อ อายุ เพศ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา ชั้นที่กำลังศึกษาสถานและประวัติเกี่ยวกับความท่องเที่ยวในกรณีที่เป็นเยาวชนอาสาสมัคร

๒. แบบทดสอบบุคลิกภาพ เอ็ม เอ็ม พี ไอ (MMPI-The Minnesota Multiphasic Personality Inventory) ของสตาร์ค ฮาร์ธาร์ทเทเวย์ และ เจ ชาร์นเลย์ แมคคินเลย์ (Starke R. Hathaway and J. Charnley McKinley) ฉบับแปลเป็นภาษาไทยและดัดแปลงครั้งที่สอง โดยเกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว เลื่อนใจเฉพาะมาตรที่ประเมินลักษณะอาการ ความเจ็บป่วยทางจิตและประสาท ๒ มาตร คือ ไฮโคแพท ทิคคิวเท (Pd), ไฮโปมาเนีย (Ma), และมาตรพิเศษ (Special Scales) ๗ มาตร คือ แอลกอฮอลิซึม ดิฟเฟอเรนทิเอชัน (Ah), ดีเพนเดนซี (Dy) แฟมิลีเคียด คีสคอร์ท (Pd₁) ออธอริตี พรอบเลม (Pd₂) โซเชียลเอเดียนเนส (Pd_{4A}), เซลฟ์เอเดียนเนส (Pd_{4B}) และไฮโคติก เทนเดนซี แฟคเตอร์ (P_q)

การวิจัยขั้นเตรียมการ

ก่อนจะทำการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยได้ศึกษาลักษณะของกลุ่มบุคลากรที่อยู่ในทัตตสถานวัยหนุ่มสาว และได้นำแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ไปทดสอบกับบุคคลเหล่านี้จำนวน ๔ คน เพื่อดูระยะเวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบความเข้าใจ เนื้อหาของข้อคำถามแต่ละข้อ ความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบ แลownำมาดัดแปลง ปรับปรุง ขอบกพร่องต่าง ๆ เพื่อความสมบูรณ์ในการรวบรวมข้อมูลครั้งต่อไป

การรวบรวมข้อมูล

๑. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง อันได้แก่ ชื่อ นามสกุล, อายุ, เพศ, ศาสนา, ชั้นปีที่ศึกษา และเพิ่มข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการกระทำผิดจำนวนปีที่ศาลตัดสินให้กักกันอยู่ในทัตตสถานสำหรับกลุ่มตัวอย่างบุคลากร ซึ่งการรวบรวมข้อมูลเหล่านี้กระทำก่อนการทดสอบ เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มตัวอย่างเสียก่อน

๒. ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ตามมาตราที่ได้เลือกไว้ โดยตอบ "จริง" หรือ "ไม่จริง" ลงในแผ่นกระดาษคำตอบ

การตรวจให้คะแนน

การตรวจให้คะแนนใช้เกณฑ์การตรวจ (Key) ที่ระบุไว้ในคู่มือการใช้แบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ของศาสตราจารย์และเวสต์ กลุ่มตัวอย่างตอบตรงตามเฉลยให้ ๑ คะแนน ตอบไม่ตรงตามเฉลยให้ ๐ คะแนน ซึ่งแบ่งออกเป็นด้าน ๆ ดังนี้

ตารางที่ ๒ แสดงชื่อมาตราและจำนวนข้อที่ตอบจริง-ไม่จริงที่ใช้ในการตรวจให้คะแนน

มาตรา	จำนวนข้อจริง		รวม
	จริง	ไม่จริง	
Ah	๒๐	๔๔	๖๔
Dy	๔๔	๔	๔๘
Ma	๓๕	๑๑	๔๖
Pd	๒๖	๒๔	๕๐
Pd 1	๖	๕	๑๑
Pd 2	๓	๔	๑๑
Pd 4A	๑๕	๕	๑๘
Pd 4B	๑๓	๒	๑๕
Pq	๑๒	-	๑๒

1 W.G. Dahlstrom and George Welsh, An MMPI Handbook.

(Minnesota : North Central Co., 1960), pp. 447, 448, 449, 454, 459. 462, 463.

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. หากคำขวัญมี เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแต่ละมาตร
๒. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนแต่ละมาตร โดยทดสอบค่าที่
 - ก. ระหว่างกลุ่มผู้ว่าราชการและกลุ่มเด็กวัยรุ่นปกติ
 - ข. ระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมผิดปกติ และกลุ่มเด็กวัยรุ่นปกติ
 - ค. ระหว่างกลุ่มเด็กผู้ว่าราชการและกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมผิดปกติ
๓. หากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแต่ละมาตร ไปทำแผนภูมิ เพื่อแสดง
 สัณฐานคะแนนของแต่ละกลุ่ม
๔. เปรียบเทียบสัณฐานคะแนน (Profiles)
 - ก. ระหว่างกลุ่มผู้ว่าราชการและกลุ่มเด็กวัยรุ่นปกติ
 - ข. ระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมผิดปกติและกลุ่มวัยรุ่นปกติ
 - ค. ระหว่างกลุ่มเด็กผู้ว่าราชการและกลุ่มวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมผิดปกติ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย